

dringer, man kan slet ikke tænke sig, hvordan man skulde bære sig ad. Men jeg tror slet ikke, det vil være saa vanskeligt. Det er jo ikke alle Landets Skoler, der skulle over til Esbjerg til Skoleangstævne, det er kun en ringe Del af dem, der skulle derover, og hvorfor kunde der saa ikke indgives Ansøgninger om at faa Andel i disse Penge? Der er jo Folk, som have med hele Sagens Ordning at gøre, og de ville sikkert med Glæde være med til at fordele dette Beløb. Jeg skal ogsaa her gøre opmærksom paa, at fra „Danmarks Lærerforening“s Bestyrelse er der sket Henvendelse om netop at faa Penge i dette Øjemed, fordi man nødig vil være med til at udelukke Børn fra at tage Del i dette Stævne, fordi Forældrene ikke kunne skaffe Rejsepenge eller maaske i visse Tilfælde ikke kunne skaffe de nødvendige Klæder. Naar den ærede Ordfører sagde, at her jo var en Opgave for Hjælpekasserne, tror jeg, han er paa Vildspor. Det ligger udenfor Hjælpekassernes Opgaver. Jeg tror, at efter Hjælpekasselovens § 4 vil man slet ikke kunne anvende deres Midler i dette Øjemed.

Jeg kommer saa til at omtale det sidste af vore Forslag, om Kommissionen, og skal her gøre nogle Bemærkninger — naturligvis paa den allerforsigtigste Maade. Den ærede Ordfører mente, at vi allerede ved vort Forslag havde angivet Resultatet. Det have vi jo paa ingen Maade, nej, vi have i vort Forslag angivet de Arbejder og de Emner, som Kommissionen skulde beskæftige sig med. Men nu er der jo egentlig heller ikke noget saa forfærdelig nyt eller uhørt i, at der paa Finanslovsforslaget stilles Forslag om en Kommission. Den højtærede Minister udtalte sig om, at der stod jo ikke i dette Forslag noget om, hvor mange Medlemmer der skulde være, og at det i det hele taget ikke var udførligt nok. Men jeg skal dog tillade mig at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, hvad han selv har været med til at stille Forslag om; det var, før han blev ophøjet til sin store Værdighed som Minister, det var, medens han endnu var almindeligt Medlem sammen med os andre. Da var den højtærede Minister i Rigsdagssamlingen 1900—01 med til under Justitsministeriets Budget at stille „Forslag til en Kommission til Undersøgelse af, hvorledes Staten dels ved Lovgivningsforanstaltninger, dels ved passende Tilskud hensigtsmæssigst kan støtte Bestræbelserne for Bekæmpelse af Tuberkulose: 25,000 Kr.“ Da var den højt-

ærede Minister jo selv Medforslagsstiller om Nedsættelse af en saadan Kommission, og Ministeren var altsaa med til at vælge netop Finansloven. Og hvorfor valgte man den Gang Finansloven? Fordi man havde med en vrangvillig Minister at gøre, der ikke vilde fremsætte Forslag i den Retning, man ønskede. Det var Højres Minister, det var Goos, som den Gang var Justitsminister, og han havde altsaa stillet sig vrangvillig overfor Ønsker, som vare blevne udtalte her i Tinget. Og saa benyttede Flertallet den Gang — den højtærede Minister altsaa med — den Ret, som man har til at stille saadanne Forslag paa Finansloven, og man bevilegede dertil et Beløb af 25,000 Kr. Men der stod heller ikke det mindste om, hvor mange Medlemmer der skulde være i Kommissionen, og hvordan disse Medlemmer skulde vælges, det var noget, man overlod til den daværende Ordfører, Christoffer Hage, under den mundtlige Forhandling at fremsætte her i Salen. Den højtærede Minister kan altsaa virkelig ikke bebrejde os noget i denne Henseende, da han jo selv i sin Tid har været med til noget lignende.

Jeg kunde ønske i Anledning af denne Kommission blot at rette et enkelt Spørgsmaal til den højtærede Minister og den ærede Ordfører, nemlig om de da ikke fra deres Side ønske, at vi snart kunde faa en Reform af vor Folkeskole, om de ikke ville være med til at arbejde for, at der snart kan fremkomme Forslag om en virkelig Skolelov her i Landet. For det bliver jo dog fra alle Sider mere og mere anerkendt, at der i Virkeligheden er stærk Trang dertil; man er misfornøjet med den Maade, hvorpaa Folkeskolen er ordnet, at der kun ydes denne ringe Undervisning med Skolegang hveranden Dag. Man er i mange, mange Kredse misfornøjet med den Stilling, som f. Eks. Religionen har i Folkeskolen, man er i højeste Grad misfornøjet med det Tilsyn, som øves med vor Folkeskoler, man kræver et virkeligt pædagogisk Tilsyn. Man er misfornøjet med den Maade, hvorpaa vore Lærere blive uddannede, fordi vi i den Henseende staa betydeligt under vore Nabolande og andre Kulturlande i Verden. Saaledes kunde jeg nævne flere andre Spørgsmaal, som vare af Betydning for Skolen, og hvor der kræves en Reform. Nu vil jeg da spørge de Herrer, der fraraade at stemme for dette Forslag, om de da ikke selv tænke paa at fremkomme med Forslag i den Retning, saa vi kunne faa den